A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2010. november 18.*

A C-247/09. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Finanzgericht Baden-Württemberg (Németország) a Bírósághoz 2009. július 7-én érkezett, 2009. június 18-i határozatával terjesztett elő az előtte

Alketa Xhymshiti

és

a **Bundesagentur für Arbeit – Familienkasse Lörrach**

között folyamatban lévő eljárásban,

* Az eljárás nyelve: német.

A BÍRÓSÁG (nyolcadik tanács),

tagjai: K. Schiemann (előadó) tanácselnök, L. Bay Larsen és C. Toader bírák,

főtanácsnok: J. Mazák,
hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a német kormány képviseletében M. Lumma és J. Möller, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Közösségek Bizottsága képviseletében V. Kreuschitz, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az 1996. december 2-i 118/97/EK tanácsi rendelettel (HL 1997. L 28., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 3. o.) módosított és naprakésszé tett, továbbá a 2006. december 18-i 1992/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 392., 1. o.) módosított, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet (a továbbiakban: 1408/71 rendelet), a 118/97 rendelettel módosított és naprakésszé tett, az 1408/71 rendelet végrehajtására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 1972. március 21-i 574/72/EGK tanácsi rendelet (a továbbiakban: 574/72 rendelet), az 1408/71 és az 574/72 rendelet rendelkezéseinek valamely harmadik ország e rendelkezések által pusztán állampolgárságuk okán nem érintett állampolgáraira való kiterjesztéséről szóló, 2003. május 14-i 859/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 124., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 317. o.), valamint az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Svájci Államszövetség között létrejött, a személyek szabad mozgásáról szóló, 1999. június 21-én Luxembourgban aláírt megállapodás (HL 2002. L 114., 6. o.; a továbbiakban: EU–Svájc megállapodás) értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a jogszerűen Németországban tartózkodó, albán állampolgársággal rendelkező, és egy jogszerűen Németországban tartózkodó és Svájcban dolgozó koszovói állampolgárral házastársi kapcsolatban élő Alketa Xhymshiti, valamint a Bundesagentur für Arbeit – Familienkasse Lörrach (szövetségi munkaügyi ügynökség – lörrachi családtámogatási pénztár, a továbbiakban: FKL) között folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, amelynek tárgya, hogy az utóbbi megtagadta a felperes két német állampolgárságú gyermeke után járó svájci családi támogatás

és német családi támogatás közötti különbözet összegének családi támogatás címén történő kifizetését.

Jogi háttér

A közösségi szabályozás

3 Az 1408/71 rendeletnek és az 574/72 rendeletnek az a célja, hogy a személyek szabad mozgásának a megkönnyítése érdekében lehetővé tegye a szociális ellátásoknak a tagállamok közti átutalását.

4 Az 1408/71 rendelet 2. cikkének (1) bekezdése, melynek címe „A rendelet személyi hatálya", a következőképpen rendelkezik:

„E rendelet vonatkozik azokra a munkavállalókra vagy önálló vállalkozókra és diákokra, akik egy vagy több tagállam jogszabályainak a hatálya alá tartoznak vagy tartoztak, és akik a tagállamok egyikének állampolgárai, valamint azokra a hontalanokra vagy menekültekre, akiknek a lakóhelye valamely tagállam területén található, és ezek családtagjaira és túlélő hozzátartozóira."

5 E rendeletnek az „Általános szabályok” című 13. cikke a következőket írja elő:

„(1) A 14c. cikkre és a 14f. cikkre is figyelemmel, a rendelet hatálya alá tartozó személyekre csak egy tagállam jogszabályai alkalmazandóak. E jogszabályokat e cím rendelkezései szerint kell meghatározni.

(2) A 14–17. cikk rendelkezéseire is figyelemmel:

a) egy tagállam területén alkalmazott munkavállaló e tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, még abban az esetben is, ha egy másik tagállam területén rendelkezik lakóhellyel, vagy ha az őt alkalmazó vállalkozás vagy magánszemély székhelye vagy lakóhelye egy másik tagállam területén található;

[...]”

6 Az említett rendelet „Az illetékes állam jogszabályai és a családtagok lakóhelye szerinti tagállam jogszabályai alapján családi ellátásokra való jogosultságok halmozódására vonatkozó elsőbbségi szabályok” címet viselő 76. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Ha ugyanazon időszak folyamán ugyanazon családtag után és valamely foglalkozás folytatásának indokával [helyes fordítása: kereső tevékenység folytatása alapján] a családi ellátásokat a családtagok lakóhelye szerinti tagállam jogszabályai írják elő, a másik tagállam jogszabályaival összhangban járó családi ellátásokra való jogosultságot – ha

a 73. vagy 74. cikk ezt előírja [helyes fordítása: adott esetben a 73. vagy 74. cikk alkalmazásával] – az első tagállam jogszabályaiban előírt összeg erejéig felfüggesztik."

7 Az 574/72 rendelet 10. cikkének (1) bekezdése, amely „A munkavállalóknak vagy önálló vállalkozóknak nyújtott családi ellátásokra, illetve családi támogatásra való jogosultságok halmozódása esetén alkalmazandó szabályok" címet viseli, a következőképpen rendelkezik:

„(1) a) Az egyik tagállam olyan jogszabályai szerint járó ellátásokra vagy családi támogatásokra való jogosultságot, amely jogszabályok szerint a fenti ellátásokra vagy támogatásra vonatkozó jogosultság megszerzésének nem feltétele a biztosítási, szolgálati vagy önálló vállalkozóként folytatott tevékenységi idő, a fenti ellátások összegéig felfüggesztik, ha ugyanarra az időszakra és ugyanarra a családtagra vonatkozóan az ellátások csak egy másik tagállam nemzeti jogszabályai értelmében vagy a rendelet 73., 74., 77. vagy 78. cikkének alkalmazásában járnak.

b) Ha azonban a kereső tevékenységet az első tagállam területén folytatják:

i) a kizárólag egy másik tagállam nemzeti jogszabályai vagy a rendelet 73. vagy 74. cikke szerint családi ellátásokra jogosult személynek vagy az ellátások igénybevételére jogosult személynek járó ellátások esetén a kizárólag a fenti másik tagállam nemzeti jogszabályai vagy a fenti cikkek szerint járó családi ellátásokra való jogosultságot a családtag lakóhelye szerinti tagállam jogszabályaiban előírt családi ellátások összegéig felfüggesztik.

A családtag lakóhelye szerinti tagállam által fizetett ellátások költségét e tagállam viseli;

ii) a kizárólag egy másik tagállam nemzeti jogszabályai vagy a rendelet 77. vagy 78. cikke szerint családi ellátásokra jogosult személynek vagy az ellátások igénybevételére jogosult személynek járó ellátások esetén a kizárólag a fenti másik tagállam nemzeti jogszabályai vagy a fenti cikkek értelmében járó családi ellátásokra vagy családi támogatásokra való jogosultságot felfüggesztik; ha így történik, az érintett személy jogosult a gyermekek lakóhelye szerinti tagállam családi ellátásaira vagy családi támogatásaira, ennek költségeit pedig ez a tagállam viseli, valamint – szükség esetén – jogosult a rendelet 77. vagy 78. cikkében említett családi támogatásokon kívüli ellátásokra, amelyek költségeit az azokban a cikkekben meghatározott illetékes állam viseli".

8 A 859/2003 rendelet célja az uniós polgároknak az 1408/71 rendelet és az 574/72 rendelet által biztosított jogoknak a harmadik országok állampolgáraira való kiterjesztése.

9 Az említett rendelet (9), (11), (12), (15) és (16) preambulumbekezdése a következőket írja elő:

„(9) Következésképpen intézkedni kell arról, hogy az 1408/71/EGK és az 574/72/EGK rendeletek koordinációs szabályai alkalmazhatók legyenek harmadik országoknak a Közösségben jogszerűen lakóhellyel rendelkező azon állampolgáraira, akikre jelenleg e rendeletek rendelkezései állampolgárságuk miatt nem vonatkoznak, és akik eleget tesznek az e rendeletben foglalt egyéb feltételeknek; ez

a kiterjesztés az Európai Unió hamarosan elkövetkező bővítésére való tekintettel különös fontossággal bír.

[…]

(11) Az 1408/71/EGK és az 574/72/EGK rendeletek rendelkezései e rendelet alapján csak akkor alkalmazhatók, ha az érintett személy már jogszerűen rendelkezik lakóhellyel valamely tagállam területén. A jogszerű lakóhellyel rendelkezés tehát előfeltételét képezi e rendelkezések alkalmazásának.

(12) Az 1408/71/EGK és az 574/72/EGK rendeletek rendelkezései nem alkalmazhatók olyan helyzetre, amelynek összes vonatkozása kizárólag egyetlen tagállamot érint. Ez tehát egyebek között valamely harmadik ország azon állampolgárának helyzetére áll, akinek csak egy harmadik országgal és egy tagállammal vannak kapcsolatai [helyesen: Különösen ez a helyzet harmadik ország olyan állampolgára esetében, akinek csak egy harmadik országgal és egy tagállammal vannak kapcsolatai].

[…]

(15) E célok megvalósítása érdekében szükséges és helyénvaló a nemzeti szociális biztonsági rendszereket koordináló szabályok hatályát kiterjeszteni olyan közösségi jogi eszköz elfogadásával, amely kötelező és közvetlenül alkalmazandó minden, az e rendelet elfogadásában részt vevő tagállamban.

(16) E rendelet nem érinti azokat a jogokat és kötelezettségeket, amelyek a Közösség harmadik országokkal kötött, és a szociális biztonság szemszögéből előnyöket biztosító nemzetközi megállapodásaiból következnek."

10 A 859/2003 rendelet 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Az e rendelethez csatolt melléklet rendelkezéseire is figyelemmel, az 1408/71/EGK és az 574/72/EGK rendeletek rendelkezéseit alkalmazni kell harmadik országok olyan állampolgáraira, akikre azok a rendelkezések csupán állampolgárságuk miatt nem vonatkoznak, illetve ezek családtagjaira és túlélő hozzátartozóira, feltéve, hogy jogszerűen rendelkeznek lakóhellyel valamely tagállam területén, és helyzetük összes vonatkozása nem kizárólag egy tagállamot érint."

11 A 859/2003 rendeletnek az annak 1. cikkében említett különleges rendelkezésekre vonatkozó melléklete Németországra vonatkozóan előírja, hogy „[c]saládi ellátások esetén ez a rendelet harmadik országoknak csak azon állampolgáraira alkalmazható, akik rendelkeznek az »Aufenthaltserlaubnis« vagy az »Aufenthaltsberechtigung« német jog szerinti meghatározásának megfelelő tartózkodási engedéllyel".

12 Az EU–Svájc megállapodás a szociális biztonsági rendszerek összehangolására vonatkozó II. mellékletének 1. cikkében a következőképpen rendelkezik:

„(1) A szociális biztonsági rendszerek összehangolása területén a Szerződő Felek megállapodnak a megállapodás aláírásának időpontjában hatályos és az e melléklet

A. szakaszával módosított, e megállapodásban említett közösségi jogi aktusok vagy e jogi aktusokkal egyenértékű szabályok egymás közötti alkalmazásában.

(2) A jelen melléklet A. szakaszában hivatkozott jogi aktusokban szereplő »tagállam(ok)« kifejezést úgy kell érteni, hogy az a kérdéses közösségi jogi aktusok hatálya alá tartozó tagállamokon kívül Svájcot is magában foglalja [nem hivatalos fordítás]."

13 Az említett melléklet A. szakasza hivatkozik mind az 1408/71 rendeletre, mind pedig az 574/72 rendeletre.

A nemzeti szabályozás

14 A jövedelemadóról szóló német szövetségi törvény (Einkommensteuergesetz, a továbbiakban: EstG) 62. §-ának (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A 63. § értelmében vett gyermekek tekintetében a jelen törvény értelmében családi támogatásra jogosult minden olyan személy, aki:

1. belföldön lakóhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel rendelkezik […]"

15 Az EstG „Gyermekek részére nyújtott egyéb ellátások” című 65. §-ának (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A gyermektámogatások nem nyújthatók olyan gyermek után, aki az alábbi támogatások bármelyikében részesül, vagy aki az alábbi támogatások bármelyikében részesülne abban az esetben, ha ezt kérelmezné:

[…]

2. olyan, külföldön nyújtott gyermekellátások [»Kinderzuschüsse«] amelyek összehasonlíthatóak a gyermektámogatással vagy az 1. pontban említett ellátások bármelyikével;

[…]”

16 A kérdést előterjesztő bíróság tájékoztatása szerint a német családi támogatáshoz való jognak nem feltétele a Németországban folytatott kereső tevékenység.

17 A kérdést előterjesztő bíróság azt is pontosítja, hogy a svájci családi támogatások összehasonlíthatóak a német családi támogatásokkal.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

18 A Xhymshiti házaspár két gyermekével Németországban él, és a házaspár mindkét tagja rendelkezik a 859/2003 rendelet mellékletének a Németországra vonatkozó részében említett tartózkodási engedéllyel.

19 Alketa Xymshiti, aki albán állampolgár, nem folytat kereső tevékenységet. Astrit Xhymshiti, aki koszovói állampolgár, Svájcban dolgozik, és ott öregségi és túlélői biztosítási hozzájárulást fizet. A svájci munkáltatójától családi támogatásban részesül két gyermeke után, akik mindketten német állampolgárok.

20 Alketa Xhymshiti az első gyermeknek, Albionnak a 2005. április 28-i születésétől kezdve a német államtól úgynevezett „részleges" családi támogatásban részesült, amely a német családi támogatás és az alacsonyabb svájci családi támogatás különbözetének felel meg.

21 Alketa Xhymshiti a második gyermeknek, Albionának a 2007. június 30-i születését követően 2007. július 13-án e gyermek után is kérelmezte a részleges német családi támogatást.

22 Az FKL e kérelemre 2007. szeptember 5-én hatályon kívül helyezte az Albiont érintő, családi támogatásra vonatkozó jogosultságot megállapító határozatot azzal az indokkal, hogy Astrit Xhymshiti e gyermek után Svájcban családi támogatásban részesül.

23 Alketa Xhymshiti 2007. október 12-én ismét kérelmezte az FKL-nél a két gyermeke után a családi támogatás kifizetését. Az FKL e kérelmet, amely 2007. október 15-én érkezett az FKL-hez, 2007. október 25-én elutasította anélkül, hogy bármely gyermek keresztneve szerepelt volna a határozatban. Az FKL megállapította, hogy mivel a Xhymshiti házastársak az állampolgárságuk miatt nem tartoznak az EU–Svájc megállapodás hatálya alá, az 1408/71 és az 574/72 rendelet alapján nem részesülhetnek részleges családi támogatásban.

24 Az FKL 2008. február 19-én elutasította az Alketa Xhymshiti által az ezen elutasító határozat ellen benyújtott fellebbezést. Az FKL az első elutasító határozatot helyben hagyó határozatában megállapította, hogy az Albiona nevű gyermek 2007 júniusától a német családi támogatással összehasonlítható külföldi ellátásban részesül, és nincs jelentősége annak a körülménynek, hogy ez az ellátás a nemzeti támogatáshoz képest alacsonyabb összegű.

25 Alketa Xhymshiti következésképpen a kérdést előterjesztő bírósághoz keresetet nyújtott be a 2007. október 25-i elutasító határozat, és a fellebbezést elbíráló, 2008. február 19-én hozott határozat ellen. Kérelmezte továbbá azon német családi támogatás kifizetését, amely álláspontja szerint őt megilleti.

26 Mivel a keresetet elbíráló Finanzgericht Baden-Württemberg részéről kételyek merültek fel a 859/2003 rendeletnek – és következésképpen az 1408/71 és az 574/72 rendeletnek – a Xhymshiti házaspárhoz hasonló helyzetben lévő, harmadik ország állampolgárságával rendelkező személyekre való alkalmazhatóságát illetően, úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Alkalmazni kell-e a lakóhely szerinti tagállamban a 859/2003 […] rendeletet harmadik ország az […] Unió valamely tagállamában jogszerűen lakóhellyel rendelkező és [Svájcban] dolgozó állampolgárára és a harmadik ország állampolgárságával

rendelkező feleségére azzal a következménnyel, hogy a munkavállalóra és feleségére a lakóhely szerinti tagállamnak alkalmaznia kell az 1408/71 […] és az 574/72 […] rendeletet?

2) Az 1. kérdésre adandó nemleges válasz esetén: az 1. kérdés szerinti körülmények között úgy kell-e értelmezni az 1408/71 […] rendelet 2., 13. és 76. cikkét és az 574/72 […] rendelet 10. cikke (1) bekezdésének a) pontját, hogy harmadik ország állampolgárságával rendelkező anyától harmadik országbeli állampolgársága okán a lakóhely szerinti tagállamban megtagadható a családi ellátások nyújtása, habár az érintett gyermek uniós polgár?"

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

27 A kérdést előterjesztő bíróság az első kérdésével lényegében arra vár választ, hogy a 859/2003 rendelet alkalmazandó-e a harmadik országok olyan állampolgáraira, akik olyan helyzetben vannak, mint Astrit Xhymshiti és házastársa.

28 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a 859/2003 rendelet 1. cikke értelmében a harmadik ország állampolgárának két feltételnek kell megfelelnie ahhoz, hogy az 1408/71 és az 574/72 rendelet rendelkezéseinek hatálya kiterjedjen rá, illetve a családtagjaira. Egyrészt jogszerűen lakóhellyel kell rendelkeznie valamely tagállam

területén, és másrészt a helyzetének az összes vonatkozása nem érinthet kizárólag egy tagállamot. A 859/2003 rendelet (12) preambulumbekezdéséből, amely e második feltételt pontosítja, az következik, hogy ez különösen akkor áll fenn, ha valamely harmadik ország állampolgárának a helyzete alapján csak egy harmadik országgal és egy tagállammal vannak kapcsolatai.

29 Egyrészt az első feltétel tekintetében meg kell állapítani, hogy a kérdést előterjesztő bíróság által közölt információk szerint mind Astrit Xhymshitinek, mind pedig a házastársának jogszerű a helyzete a németországi lakóhelyet érintően, és megfelelnek a 859/2003 rendelet melléklete által említett, a német tartózkodási engedéllyel való rendelkezésre vonatkozó feltételnek. Következésképpen az első feltétel teljesültnek tekinthető.

30 Másrészt a második feltételt illetően meg kell állapítani, hogy amint a német kormány az írásbeli észrevételeiben érvelt, és amint az az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból is következik, Astrit Xhymshiti helyzete nem foglalja magában a több tagállamhoz kapcsolódás elemét. Az a körülmény, hogy Svájcban kereső tevékenységet folytat, e tekintetben irreleváns.

31 Vitathatatlan azonban, hogy – amint abban az Európai Közösségek Bizottsága és a kérdést előterjesztő bíróság is egyetért – az 1408/71 és az 574/72 rendelet alkalmazásában a Svájci Államszövetséget az Unió tagállamaival azonosnak kell tekinteni.

32 Ez a következtetés adódik az EU–Svájc megállapodásnak a szociális biztonsági rendszerek összehangolására vonatkozó II. mellékletének az 1. cikkéből. Az említett cikk ugyanis (1) bekezdésében a szerződő felek számára a szociális biztonsági rendszerek összehangolása területén előírja a megállapodás aláírásának időpontjában hatályos, és

az e melléklet A. szakaszával módosított, e megállapodásban említett közösségi jogi aktusok egymás közötti alkalmazását.

33 Ezenfelül ugyanezen 1. cikk (2) bekezdése értelmében „A jelen melléklet A. szakaszában hivatkozott jogi aktusokban szereplő »tagállam(ok)« kifejezést úgy kell érteni, hogy az a kérdéses közösségi jogi aktusok hatálya alá tartozó tagállamokon kívül Svájcot is magában foglalja".

34 Mind az 1408/71 rendelet, mind pedig az 574/72 rendelet szerepel az EU–Svájc megállapodás II. mellékletének A. szakaszában, amelynek címe „Hivatkozott jogi aktusok". Következésképpen e rendeletek rendelkezéseinek hatálya a tagállamokon kívül a Svájci Államszövetségre is kiterjed.

35 Meg kell állapítani ugyanakkor, hogy nem ez a helyzet a 859/2003 rendeletre, amely nem szerepel azok között a közösségi jogi aktusok között, amelyeknek az alkalmazását az EU–Svájc megállapodás felei vállalják, és amelyeket következésképpen e megállapodás II. mellékletének A. szakasza említ. Kétségtelen, hogy az A. szakasz felsorol néhány olyan jogi aktust, amelyek az 1408/71 és az 574/72 rendeletet módosítják, ami tanúsítja az említett felek arra vonatkozó akaratát, hogy az említett szakaszban egyenkénti felsorolás formájában feltüntessék e jogszabályok valamennyi módosítását.

36 Amint a német kormány az írásbeli észrevételeiben jogosan érvelt, az említett megállapodás által létrehozott rendszernek – tekintettel arra, hogy a megállapodásban kifejezetten felsorolt jogi aktusok alkalmazására korlátozódik – nem célja az, hogy a jogi aktusokra az aktuális változatukban hivatkozzon. Következésképpen még ha a 859/2003 rendeletet csupán az 1408/71 és az 574/72 rendelet módosításának kellene is tekinteni, az nem alkalmazható az EU–Svájc megállapodás alapján. E rendelet

tehát, mely az EU–Svájc megállapodás időpontját követően lépett hatályba, csak magának a megállapodásnak a módosítását követően tartozhat e megállapodás keretébe.

37 Meg kell tehát állapítani, hogy az, hogy Astrit Xhymshiti kereső tevékenységet folytat Svájcban, nem minősül olyan tényezőnek, amely a helyzetét több tagállamra kiterjeszti. Astrit Xhymshiti helyzete ugyanis csak egy harmadik országhoz és egy tagállamhoz kapcsolódik, nevezetesen a Svájci Államszövetséghez, illetve a Németországi Szövetségi Köztársasághoz.

38 Mindebből következően, mivel a 859/2003 rendelet 1. cikkében meghatározott két feltétel közül a második nem teljesül, az említett rendelet nem alkalmazható az Astrit Xhymshitihoz hasonló személyek helyzetére.

39 A fentiekre tekintettel az előterjesztett első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 859/2003 […] rendelet nem alkalmazható a lakóhely szerinti tagállamban harmadik országnak az Unió valamely tagállamában jogszerűen lakóhellyel rendelkező és Svájcban dolgozó állampolgárára, mivel e rendelet nem szerepel az EU–Svájc megállapodás II. mellékletének A. szakaszában meghatározott azon közösségi jogi aktusok között, amelyeknek az alkalmazását e megállapodás felei vállalják. Következésképpen nem állapítható meg a lakóhely szerinti tagállam kötelezettsége arra vonatkozóan, hogy az 1408/71 és az 574/72 rendeletet az említett munkavállalóra és házastársára alkalmazza.

A második kérdésről

40 A második kérdés annak megállapítására irányul, hogy az 1408/71 és az 574/72 rendelet rendelkezései lehetővé teszik-e a lakóhely szerinti tagállam számára, hogy valamely harmadik ország állampolgárával szemben az állampolgársága miatt megtagadják a családi támogatásokat, ha a gyermekei uniós polgárok.

41 E tekintetben meg kell állapítani, hogy amint az az első kérdésre adott válaszból következik, a Xhymshiti házaspár nem tartozik a 859/2003 rendelet hatálya alá, amelynek következményeként az 1408/71 és az 574/72 rendelet e házaspárra szintén nem alkalmazandó. Következésképpen a két gyermekük után nyújtott családi támogatás kizárólag a lakóhely szerinti tagállam szabályozásának, azaz a német szabályozásnak a hatálya alá tartozik.

42 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban a német szabályozásra vonatkozóan szereplő leírásból márpedig az következik, hogy a német családi támogatás nyújtásának az EStG. 62. §-a (1) bekezdésének 1. pontja szerint a németországi lakóhely a feltétele. A kérdést előterjesztő bíróság megállapítja, hogy Alketa Xhymshiti, bár teljesíti ezt a feltételt, az EStG 65. §-a (1) bekezdésének 1. pontja értelmében mégsem részesülhet az említett ellátásban, tekintettel arra, hogy a házastársa Svájcban összehasonlítható ellátásban részesül.

43 Emlékeztetni kell arra, hogy a közösségi jog nem sérti a tagállamoknak a társadalombiztosítási rendszerük kialakítására vonatkozó hatáskörét, és közösségi szintű harmonizáció hiányában az összes tagállam szabadon határozhatja meg a társadalombiztosítási ellátás odaítélésének feltételeit, akárcsak ezen ellátás összegét és folyósításának időtartamát (a C-507/06. sz. Klöppel-ügyben 2008. február 21-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-943. o.] 16. pontja).

44 E tekintetben önmagában az a körülmény, hogy a Xhymshiti házaspár gyermekei uniós polgárok, nem teheti jogellenessé a németországi családi támogatás nyújtásának megtagadását, ha – amint az a kérdést előterjesztő bíróság megállapításaiból következik – a támogatás nyújtásához szükséges jogi feltételek nem teljesülnek.

45 A fentiekre tekintettel az előterjesztett második kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 1408/71 rendelet 2., 13. és 76. cikke, valamint az 574/72 rendelet 10. cikke (1) bekezdésének a) pontja irreleváns valamely harmadik országnak az alapügy felperesével hasonló helyzetben lévő állampolgára tekintetében, amennyiben e harmadik országbeli állampolgár helyzete a lakóhely szerinti tagállam szabályozásának hatálya alá tartozik. Önmagában az a tény, hogy e harmadik országbeli állampolgár gyermekei uniós polgárok, nem teheti jogellenessé a családi támogatás nyújtásának a lakóhely szerinti tagállamban történő megtagadását, ha – amint az a kérdést előterjesztő bíróság megállapításaiból következik – a támogatás nyújtásához szükséges jogi feltételek nem teljesülnek.

A költségekről

46 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nyolcadik tanács) a következőképpen határozott:

1) **Az 1408/71 és az 574/72 rendelet rendelkezéseinek valamely harmadik ország e rendelkezések által pusztán állampolgárságuk okán nem érintett állampolgáraira való kiterjesztéséről szóló, 2003. május 14-i 859/2003/EK tanácsi rendelet nem alkalmazható a lakóhely szerinti tagállamban harmadik országnak az Európai Unió valamely tagállamában jogszerűen lakóhellyel rendelkező és Svájcban dolgozó állampolgárára, mivel a 859/2003 rendelet nem szerepel az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Svájci Államszövetség között létrejött, a személyek szabad mozgásáról szóló, 1999. június 21-én, Luxembourgban aláírt megállapodás II. mellékletének A. szakaszában meghatározott azon közösségi jogi aktusok között, amelyeknek az alkalmazását e megállapodás felei vállalják. Következésképpen nem állapítható meg a lakóhely szerinti tagállam kötelezettsége arra vonatkozóan, hogy az 1996. december 2-i 118/97/EK tanácsi rendelettel módosított és naprakésszé tett, továbbá a 2006. december 18-i 1992/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendeletet és a 118/97 rendelettel módosított és naprakésszé tett, az 1408/71 rendelet végrehajtására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 1972. március 21-i 574/72/EGK tanácsi rendeletet az említett munkavállalóra és házastársára alkalmazza.**

2) **Az 1408/71 rendelet 2., 13. és 76. cikke, valamint az 574/72 rendelet 10. cikke (1) bekezdésének a) pontja irreleváns valamely harmadik országnak az alapügy felpereséhez hasonló helyzetben lévő állampolgára tekintetében, amennyiben e harmadik országbeli állampolgár helyzete a lakóhely szerinti tagállam szabályozásának hatálya alá tartozik. Önmagában az a tény, hogy e harmadik országbeli állampolgár gyermekei uniós polgárok, nem teheti**

jogellenessé a családi támogatás nyújtásának a lakóhely szerinti tagállamban történő megtagadását, ha – amint az a kérdést előterjesztő bíróság megállapításaiból következik – a támogatás nyújtásához szükséges jogi feltételek nem teljesülnek.

Aláírások